

Stigmata ontvangen

Franciscus, die tijdens zijn leven zo op onze Heer Jezus Christus leek in gebed, vrede en eenvoud, ontving in 1224, in La Verna tijdens de veertigdaagse vasten voor het feest van de aartsengel Michaël de wondtekenen in zijn lichaam. Elk jaar worden op 17 september, op het feest van de kruisverheffing, de stigmata van Franciscus in herinnering gebracht.

Bij Celano lezen wij over de wondtekenen van Franciscus het volgende:

Twee jaar voordat Franciscus zijn ziel aan de Schepper teruggaf, bevond hij zich in het klooster op de berg Alverna.

Daar zag hij in een visioen iets boven zich als een man, Hij leek op een serafijn met zes vleugels en hing met uitgestrekte armen en samengebonden voeten aan een kruis. Twee vleugels reikten omhoog boven zijn hoofd, twee waren uitgestrekt als wilde hij gaan vliegen, en de twee overigen bedekten zijn hele lichaam.

Bij het zien daarvan was Franciscus uiterst verwonderd. Wat dit visioen hem te zeggen had wist hij echter niet. Wel was hij zeer verheugd over, dat de Serafijn, wiens schoonheid onvoorstelbaar was, zo welwillend en liefdevol naar hem keek. Dat hij evenwel aan het kruis geslagen was en zo'n wreed lijden onderging, gaf hem een geweldige schok.

Toen hij zich dan ook oprichtte was hij, om zo te zeggen droevig en blij tegelijk. Nu eens had zijn vreugde de overhand, maar dan overmande de droefheid hem weer.

Verward dacht hij erover na, wat dit visioen toch te betekenen kon hebben, en kwellend matte hij zich af om de eigenlijke zin te achterhalen. Hij kon echter absoluut geen wijs uit worden en vooral het ongewone van het visioen, dat zo helemaal nieuw voor hem was, obsedeerde hem. Maar toen begonnen in zijn handen en voeten als het ware spijkers zichtbaar te worden, zoals hij die juist gezien had bij de gekruisigde man boven hem.

(1 Cel. 94)

Stigmatakapel op La Verna

Franciscus heeft daarna de wondtekenen zo veel mogelijk verborgen gehouden voor zijn omgeving en ze mogen ervaren als een nog meer lijken op zijn Heer Jezus Christus. Bij Bonaventura lezen wij er het volgende over:

De heilige man zelf probeerde echter de schat die hij in de akker gevonden had, zo zorgvuldig mogelijk geheim te houden. Bijna voortdurend hield hij daarom zijn handen in de mouwen en droeg hij vanaf die tijd ook steeds een soort schoeisel. Maar hij kon onmogelijk voorkomen dat sommigen toch de wondtekenen in zijn handen en voeten zagen. Tijdens zijn leven hebben in elk geval een groot aantal broeders ze met eigen ogen gezien.

Hoewel deze mannen om hun hoge graad van heiligheid zonder meer geloofwaardig waren, hebben ze toch, om alle twijfel weg te nemen, met hun hand op het evangelieboek bevestigd dat ze de waarheid spraken en dat ze de wondtekenen werkelijk hadden gezien. Ook enkele kardinalen hebben ze vanwege hun vertrouwelijke en vriendschappelijke relatie met de heilige man gezien en in de sequenties, hymne, en antifonen die ze ter ere van de heilige hebben samengesteld, het heerlijke wonder van de heilige wondtekenen waarheidsgetrouw ingelast.

In woord en geschrift hebben ze zo van de waarheid getuigd. En toen paus Alexander eens in het bijzijn van vele broeders, waaronder ikzelf, een preek voor het volk hield, verklaarde ook hij nadrukkelijk, dat hij tijdens het leven van de heilige de wondtekenen zelf had waargenomen.

Over de met open handen en met strijd verkregen eenvoud en vrede schreef Christopher Coelho ofm. uit India het volgende gedicht in: 'A new kind of fool'. Hieronder de vertaling van dit gebed uit 2005 van Eugène Plouvier ofm, zalige gedachtenis, de voormalige Geestelijk Assistent van de broederschap in Leiden en hoofdredacteur van Doortocht.

Vrede

*Goede vriendelijke Franciscus,
Man van vrede, broeder van de wolf in ons.
vriendelijke, zo vriendelijke Franciscus,
wie heeft de doodstrijd gezien,
waarin jij heen en weer geslingerd werd?
Wie heeft iets gemerkt van jouw twijfels, je angsten,
de prijs die jij betaald hebt,
de angst die je met je mee hebt gedragen?
Wie hoorde de strijdkreten,
het wapengekletter, dat dreunde in jouw oren?
Wie heeft de moegelopen voeten van je gezien
waarmee je van de piazza naar de rotsspelonk ging
en van de rotsspelonk naar de piazza,
steeds op zoek, op zoek?*

*Franciscus, man van vrede,
spreek tot jouw en onze Heer,
die de prijs van de vrede duur betaalde,
ja, zelf die prijs werd en die
terwijl alleen twist en strijd – toppunt van tegenspraak –
zo onze vrede werd.*

*Spreek voor ons, kleine mensen, die zo naar vrede verlangen,
en die proberen bedelaars te zijn, omdat wij geen 'makers' kunnen zijn.*

*Ja, omdat wij geen van beide zijn, spreek jij voor ons,
dat wij in Zijn Hand, net als jij
(maar alsjeblieft binnen de grenzen van onze kleinheid)
instrumenten van Zijn vrede mogen zijn.*

*Will Visser-Pelsma ofs
September 2010*